

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 207/2021
03.03.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Милунке Цветковић, Драгана Аћимовића и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Страхиње Илића, због кривичног дела убиство у покушају из члана 113. у вези члана 30. Кривичног законика, одлучујући о захтевима за заштиту законитости браниоца окривљеног Страхиње Илића - адвоката Далибора Катанчевића и адвоката Сеада Спаховића, поднетим против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 616/2018 од 30.09.2019. године и Апелационог суда у Београду Кж1 883/20 од 09.12.2020. године, у седници већа одржаној дана 03.03.2021. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосновани захтеви за заштиту законитости поднети против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 616/2018 од 30.09.2019. године и Апелационог суда у Београду Кж1 883/20 од 09.12.2020. године и то у целости захтев браниоца окривљеног Страхиње Илића - адвоката Сеада Спаховића и захтев браниоца окривљеног адвоката Далибора Катанчевића у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев браниоца окривљеног Страхиње Илића - адвоката Далибора Катанчевића **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К 616/2018 од 30.09.2019. године окривљени Страхиња Илић оглашен је кривим због извршења кривичног дела убиство у покушају из члана 113. у вези члана 30 КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од четири године, у коју казну му је урачунато време проведено у притвору. Истом пресудом окривљени је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 883/20 од 09.12.2020. године, делимичним усвајањем жалбе браниоца окривљеног адвоката Далибора Катанчевића, преиначена је пресуда Вишег суда у Београду К 616/2018 од 30.09.2019. године, само у делу одлуке о кривичној санкцији, тако што је Апелациони суд у Београду окривљеног Страхињу Илића због кривичног дела убиство у покушају из члана 113. у вези са чланом 30. КЗ, осудио на казну затвора у трајању од три године, у коју му је урачунато време проведено у притвору, док је у преосталом делу жалба браниоца окривљеног

одбијена као неоснована, као и жалба заменика Вишег јавног тужиоца у Београду у целисти, а пресуда Вишег суда у Београду К 616/2018 од 30.09.2019. године у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтеве за заштиту законитости су поднели:

- бранилац окривљеног Страхиње Илића - адвокат Далибор Катанчевић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1), став 2. тачка 1) ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1), 2) и 3) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, те да преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе;

- бранилац окривљеног Страхиње Илића - адвокат Сеад Спаховић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, те да преиначи побијане пресуде и окривљеног осуди за кривично дело тешка телесна повреда из члана 121. став 2. КЗ.

Врховни касациони суд је доставио примерке захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Страхиње Илића - адвоката Далибора Катанчевића и адвоката Сеада Спаховића, Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и бранилаца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих су захтеви за заштиту законитости поднети, па је, након оцене навода изнетих у захтевима, нашао:

Захтеви за заштиту законитости и то у целисти захтев браниоца окривљеног Страхиње Илића - адвоката Сеада Спаховића и захтев браниоца окривљеног, адвоката Далибора Катанчевића у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП су неосновани, док је у преосталом делу захтев браниоца адвоката Далибора Катанчевића недозвољен и нема законом прописан садржај.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) у вези члана 16. став 1. ЗКП, бранилац окривљеног Страхиње Илића – адвокат Далибор Катанчевић у поднетом захтеву истиче да је правноснажна осуђујућа пресуда заснована искључиво на доказу на којем се по одредбама ЗКП не може заснивати и то на одбрани окривљеног датој пред замеником ВЈТ на записнику Кт 265/14 од 25.06.2014. године, који је незаконит у формалном смислу, јер у записник није унето да се окривљени изричито изјаснио о томе да ли ће узети браниоца по свом избору, па је сам записник супротан одредби члана 85. став 3. ЗКП и самим тим незаконит. Поред наведеног бранилац истиче и да је овај записник састављен пред замеником ВЈТ једини доказ на коме се заснива осуђујућа пресуда, а да других доказа који би указивали на кривицу окривљеног нема.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Страхиње Илића – адвоката Далибора Катанчевића се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани.

Наиме, исти наводи истакнути у жалби браниоца окривљеног Страхиње Илића - адвоката Далибора Катанчевића били су предмет разматрања Апелационог суда у Београду који је поступао у другом степену по изјављеним жалбама на првостепену пресуду Вишег суда у Београду К 616/2018 од 30.09.2019. године. Апелациони суд у Београду као другостепени је ове наводе браниоца окривљеног оценио неоснованим и о томе на страни 4, последњем ставу и страни 5 другостепене пресуде Кж1 883/20 од 09.12.2020. године изнео јасне разлоге, које Врховни касациони суд прихвата као правилне, те у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на ове разлоге и упућује.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Страхиње Илића – адвоката Далибора Катанчевића је у осталом делу одбачен као недозвољен.

Наиме, бранилац окривљеног у осталом делу захтева као разлог његовог подношења само формално означава повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено окривљеном. Међутим, ову повреду закона образлаже тако што оспорава и полемиче са чињеничним утврђењима у правноснажним одлукама и указује на погрешну оцену доказа, давањем сопствене оцене доказа која је другачија од оне коју су дали нижестепени судови. Ово, имајући у виду да истиче да је суд погрешно применио начело слободног судијског уверења те да оно подразумева слободу судије да цени изведени доказ, али му не даје право да „попуњава празнине“ у чињеничном стању како би донео осуђујућу пресуду на штету окривљеног. Даље, у захтеву бранилац оспорава став суда о веродостојности исказа саслушаних сведока и износи сопствени закључак да се анализом исказа свих сведока утврђује да су њихови искази идентични до најситних детаља, те је нејасно којим доказима је првостепени суд дао предност, јер таквих доказа није било, као што наводи да тужилаштво није понудило ни један доказ којим би доказало кривицу окривљеног.

Како, дакле, из изнетих навода произилази да бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости, као разлог побијања правноснажних пресуда, само формално означава повреду закона због које је подношење захтева дозвољено окривљеном, док суштински указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и погрешну оцену доказа од стране нижестепених судова, а што не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу, због повреде закона, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног Страхиње Илића – адвоката Далибора Катанчевића у овом делу оценио недозвољеним.

Бранилац окривљеног у захтеву истиче и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, наводећи да побијана пресуда нема разлоге о одлучним чињеницама, која повреда не представља законски разлог због које је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу, због повреде закона, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног Страхиње Илића – адвоката Далибора Катанчевића и у овом делу оценио недозвољеним.

У осталом делу захтева за заштиту законитости, бранилац окривљеног Страхиње Илића – адвокат Далибор Катанчевић као разлог подношења захтева за заштиту законитости истиче и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) и 3) ЗКП, при чему само формално означава повреде закона због које је подношење захтева дозвољено окривљеном, с тим што у образложењу захтева уопште не наводи у чему се ове повреде закона тачно састоје, па у овом делу захтев нема законом прописан садржај.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Страхиње Илића – адвоката Сеада Спаховића је неоснован.

Указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП бранилац окривљеног Страхиње Илића – адвокат Сеад Спаховић у захтеву истиче да у изреци правоснажне пресуде није описано кривично дело покушај убиства из члана 113. у вези члана 30. КЗ, већ да је у питању кривично дело тешка телесна повреда из члана 121. став 2. КЗ.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Имајући у виду да из чињеничног описа кривичног дела утврђеног у изреци правоснажне пресуде јасно произилази да је окривљени критичном приликом, у стању урачунљивости, свестан свога дела и да је исто забрањено, свестан да може учинити дело, па је на то пристао, покушао да лиши живота оштећеног на начин ближе описан у изреци пресуде, то је, дакле, по налажењу Врховног касационог суда, у конкретном случају правилно примењен кривични закон правном квалификацијом кривичноправних радњи окривљеног као кривично дело убиство у покушају из члана 113. у вези члана 30. КЗ, па се стога неосновано захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Страхиње Илића – адвоката Сеада Спаховића указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП на штету окривљеног.

Наиме, при правној оцени дела Врховни касациони суд је везан изреком пресуде, која у конкретном случају садржи све елементе кривичног дела убиство у покушају из члана 113. у вези члана 30. КЗ, за које кривично дело је окривљени оглашен кривим и осуђен, а указивање браниоца окривљеног да у изреци пресуде суд аргументује да је окривљени био свестан да својим радњама може извршити кривично дело па је на то пристао, док у образложењу пресуде наводи да изведеним доказима није могао утврдити да је окривљени управо хтео да покуша да оштећеног лиши живота, би представљало битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, која повреда не представља законски разлог због које је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу, па у том смислу није ни разматрана од стране овога суда.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Страхиње Илића – адвоката Далибора Катанчевића, нити повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Страхиње Илића – адвоката Сеада Спаховића, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП одбио као неосноване и то у целости захтев браниоца окривљеног Страхиње Илића – адвоката Сеада Спаховића, а захтев браниоца окривљеног Страхиње Илића – адвоката Далибора Катанчевића у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док је у преосталом делу захтев браниоца окривљеног Страхиње Илића – адвоката Далибора Катанчевића одбацио на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 484. и члана 485. став 4. ЗКП.

Записничар-саветник
Весна Зарић, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић